

Er zijn gevallen waarin overheden niet (inhoudelijk) op een klacht hoeven te reageren. De Nationale ombudsman vindt het aanvaardbaar dat een instantie het contact met een burger beperkt als de correspondentie van een burger een onevenredige inspanning vergt van die instantie. Het antwoord op de vraag wanneer er precies sprake is van een onevenredige inspanning is niet eenduidig te geven en zal steeds afhankelijk zijn van het specifieke geval. Maar in het algemeen stelt de Nationale ombudsman dat er sprake is van een onevenredige inspanning als de burger zich veelvuldig tot een instantie richt en daarvan een inspanning verlangt die buitensporig afwijkt van hetgeen van een dienstverlenende overheidsinstantie mag worden verwacht (zie <https://www.nationaleombudsman.nl/system/files/rapport/rapport-2017-113.pdf>).

De commissie overweegt ten aanzien van het laatste dat in het onderhavige geval onduidelijk is of sprake is van een onevenredige inspanning, omdat er geen klachtdossier is samengesteld. Hieronder ligt zij dat nader toe.

Geen klachtdossier samengesteld en onduidelijkheid over het verslag

De gemeente Noordenveld heeft geen klachtdossier samengesteld. Het dossier dat de commissie heeft ontvangen bestaat slechts uit een aantal documenten waarvan is aangegeven dat het stukken betreft die verzoekers zelf naar de gemeente hebben gestuurd. Doordat het slechts een paar gebundelde brieven betreft is het voor de Ombudscommissie lastig om te achterhalen of en zo ja welke stappen nou daadwerkelijk wanneer zijn gezet. Vanuit de gemeente wordt aangegeven dat zij door verzoekers met heel veel e-mailberichten werden 'bestookt'. Daar staat weer tegenover dat bij verzoekers het gevoel heerst dat 'de gemeente hun standpunten niet serieus neemt'. Naar het oordeel van de commissie had het op de weg van de gemeente Noordenveld gelegen om, zeker in een dossier als het onderhavige, een klachtdossier samen te stellen. Immers verzoekers zijn het vanaf het begin niet eens met de manier waarop de gemeente het Oosterveld ontwikkelt. Het is natuurlijk niet nodig om alle juridische documenten uit in het verleden gevoerde procedures in het dossier op te nemen, maar door het ontbreken van een duidelijk gevoerde interne klachtprocedure beschikt de commissie nu slechts over enkele stukken. Daar komt bij dat het erop lijkt dat de interne klachtprocedure volgens formele stukken van de gemeente zou gaan over de kapmelding, terwijl uit de brieven van betrokkenen duidelijk blijkt dat het verzoekers om veel meer te doen is.

Ook bestaat onduidelijkheid over het verslag van het bemiddelingsgesprek. Uit het onderzoek van de Ombudscommissie blijkt dat verzoekers meerdere malen aangegeven dit verslag niet te hebben ontvangen, terwijl de gemeente te kennen geeft dat het verslag wel is toegezonden, maar dat dit niet in de verzendadministratie is terug te vinden.

Gelet op het vorenstaande is de Ombudscommissie van oordeel dat het college onbehoorlijk heeft gehandeld door geen klachtdossiers samen te stellen en geen duidelijke terugkoppeling van de interne klachtprocedure aan verzoekers te geven.

Toetsing aan de behoorlijkheidsnormen

Overheden moeten bij de uitvoering van hun taken op een behoorlijke manier omgaan met burgers en hun belangen. De essentie van behoorlijk overheidsoptreden kan worden samengevat in vier kernwaarden:

- A. Open en duidelijk
- B. Respectvol
- C. Betrokken en oplossingsgericht
- D. Eerlijk en betrouwbaar

Verzoekers stellen zich op het standpunt dat het college bij de ontwikkeling van het Oosterveld te Norg onzorgvuldig heeft gehandeld door:

- hen rechtsmiddelen te onthouden;
- geen of onjuiste (onvolledige) informatie te verstrekken;
- het wegnemen van rechtszekerheid;
- beide verenigingen in de uitoefening van hun belangen te beletten en
- het vertrouwen van verzoekers in de gemeentelijke overheid te schaden.

Zij hebben bovenstaande punten in hun (aanvullende) klachtbrieven en tijdens de hoorzitting uitgebreid gemotiveerd.

De commissie is van oordeel dat in hetgeen verzoekers aanvoeren, gedragingen van het college jegens hen besloten liggen. Hieronder zal zij op die gedragingen nader in gaan, waarbij ook de toepasselijke behoorlijkheidsnormen worden vermeld.

Rechtsmiddelen onthouden

Verzoekers hebben (alleen of gezamenlijk) verschillende malen geprobeerd rechtsmiddelen aan te wenden. Zij hebben een aantal keren (waaronder tegen het Compensatieplan en de kapmelding) een bezwaarschrift ingediend. Tevens hebben zij de voorzieningenrechter van de rechtbank Noord-Nederland in ieder geval twee keer verzocht een voorlopige voorziening te treffen, namelijk ten aanzien van de kap en in verband met opschorting van het (verder) bouwrijp maken van de es op het Oosterveld te Norg. Verzoekers zijn van mening dat hun rechtsmiddelen zijn onthouden. Daartoe voeren zij onder meer aan:

- a. dat de wethouder van de gemeente Noordenveld in 2007 heeft toegezegd dat verzoekers tegen het Compensatieplan in rechte konden opkomen, maar het college in 2009 op die expliciete toezegging is teruggekomen;
- b. dat het college vervolgens heeft aangegeven dat ter uitvoering van het compensatieplan nadere besluitvorming nodig is en dat in ieder geval voor de houtopstanden die op basis van het compensatieplan moeten worden gekapt een kapvergunning vereist is op basis van de Algemene Plaatselijke Verordening;
- c. dat ook de rechtbank heeft aangegeven dat verzoekers tegen de in het kader van het Compensatieplan te nemen besluiten rechtsmiddelen kunnen aanwenden en dat het compensatieplan dan door middel van exceptieve toetsing bij de boordeling kan worden betrokken.
- d. dat door gebruikmaking van de Crisis en Herstelwet de belangen en proceduremogelijkheden van burgers worden ingeperkt en sprake is van misbruik van wetgeving.

Ten aanzien van de Crisis en Herstelwet overweegt de Ombudscommissie dat de wet voor bepaalde besluiten procedurele versnellingen regelt waardoor de gemeente sneller een besluit over een ruimtelijk plan kan nemen. De Crisis en Herstelwet beoogt daarmee een versnelde ontwikkeling en verwezenlijking van ruimtelijke en infrastructurele projecten mogelijk te maken. Naar het oordeel van de commissie is dan ook geen sprake van misbruik van wetgeving. Het klopt dat burgers – in het onderhavige geval verzoekers – minder vaak een zaak aan het bestuursorgaan of de rechter kunnen voorleggen, maar dat betekent niet dat hun de kans om hun belangen en standpunten kenbaar te maken wordt ontnomen. Immers men kan dan in één keer alle standpunten zowel over de planologische ontwikkeling als omtrent omgevingsvergunningen inbrengen.

Met betrekking tot de overige gronden overweegt de Ombudscommissie als volgt. De Vereniging Norg 2000 heeft in 2007 een procedure bij de Afdeling doorlopen. Tijdens die procedure heeft de wethouder van de gemeente Noordenveld aangegeven dat een compensatieplan zou worden opgesteld en toegezegd dat verzoekers zo nodig beroep zouden kunnen instellen. Die toezegging is zowel aan de Afdeling als aan de Vereniging Norg 2000 schriftelijk bevestigd. Bij brief van 13 januari 2009 legt het college uit dat de (definitieve) vaststelling van het compensatieplan niet aangemerkt kan worden als een besluit in de zin van de Awb waartegen beroep open staat:

"Opgemerkt wordt dat het compensatieplan zelf geen eigen, beoogde rechtgevolgen in het leven roept. Het compensatieplan bevat geen besluiten of andere burgers bindende bepalingen, maar slechts een opsomming van feitelijke maatregelen die uitgevoerd worden. De nadere besluiten die nodig zijn voor de uitvoering van het compensatieplan hebben wel rechtgevolgen. Zo is voor de houtopstanden die op basis van het compensatieplan moeten worden gekapt een kapvergunning vereist op basis van de Algemene Plaatselijke Verordening. Tevens is voor de voorzien aanleg van houtwallen aan de oostzijde van het Oosterveld een aanlegvergunning vereist op basis van het vigerende bestemmingsplan. Beide uitvoeringsbesluiten kennen rechtsbeschermingsmogelijkheden in de vorm van bezwaar en beroep."

Dat ten aanzien van het compensatieplan geen rechtsmiddelen kunnen worden aangewend omdat geen sprake is van een besluit in de zin van de Awb staat vast en is ook al een aantal keren aan verzoekers uitgelegd. Waar het verzoekers om gaat is dat hen geen dan wel onjuiste informatie is verstrekt en rechtsmiddelen zijn ontnomen. Het bovenstaande hangt nauw samen met de kapmelding die de gemeente bij de provincie Drenthe heeft gedaan en de mededelingen die zowel het college als ook de rechtbank hebben gedaan over de uitvoering van het compensatieplan: zonder nadere besluitvorming kan het compensatieplan niet worden uitgevoerd en tegen de in dit kader te nemen besluiten kunnen rechtsmiddelen worden aangewend (als voorbeelden werden specifiek kap- en aanlegwerkzaamheden genoemd). Het Compensatieplan zou dan door middel van exceptieve toetsing bij de boordeling worden betrokken. Verzoekers zijn in alle procedures die zij hebben gevoerd niet-ontvankelijk verklaard en hebben dan ook het gevoel dat hun herhaaldelijk een toegezegd rechtsmiddel is ontnomen.

De volgende twee behoorlijkheidsnormen spelen hierbij een rol:

1. *Goede informatieverstrekking*: de overheid zorgt ervoor dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopt en volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf.
2. *Fair play*: de overheid geeft de burger de mogelijkheid om zijn procedurele kansen te benutten en zorgt daarbij voor een eerlijke gang van zaken. De overheid speelt open kaart en geeft actief informatie over de procedurele mogelijkheden die de burger kan benutten.

Het beginsel van fair play impliceert een open houding van de overheid, waarbij de burger de gelegenheid krijgt zijn standpunt en daarbij horende feiten naar voren te brengen en te verdedigen en het daaraan tegenovergestelde standpunt te bestrijden. De overheid speelt daarbij open kaart en geeft actief informatie over de procedurele mogelijkheden die de burger kan benutten. Uit dossier volgt dat het college ten aanzien van het compensatieplan onjuiste informatie heeft verstrekt, maar dit recht heeft willen zetten door verzoekers een brief met uitleg te sturen. Toch blijkt dat voor verzoekers nog altijd onduidelijk is wanneer en tegen welke beslissingen zij in rechte op kunnen komen. Verzoekers hebben meerdere malen ook procedures gevoerd, terwijl in zijn geheel geen sprake is van een besluit. De Ombudscommissie is van oordeel dat het op de weg van het college ligt om duidelijk uit te leggen in welke fase van ontwikkeling ze zitten en waarom een bepaalde handeling wel of niet een appellabel besluit is. Immers de overheid dient actief en ook juiste informatie te verschaffen over de procedurele mogelijkheden die verzoekers kunnen benutten. Dit temeer omdat bekend is dat verzoekers zich vanaf het beging niet kunnen vinden in de wijze waarop het Oosterveld zal worden ontwikkeld. Uit het dossier blijkt niet dat hierover vanuit de gemeente verder is gecommuniceerd. Het voorgaande getuigt dan ook niet van een goede en duidelijke informatieverstrekking over procedurele mogelijkheden. De klacht is naar het oordeel van de Ombudscommissie op dit punt gegrond.

Geen of onjuiste (onvolledige) informatie

Verzoekers zijn van mening dat het college hen geen of onjuiste (onvolledige) informatie heeft verstrekt. Zij hebben op 19 juli 2017 en 15 augustus 2017 via een Wob-procedure inzicht gevraagd in diverse onderzoeken en aanbestedingen. Het college heeft toen een aantal documenten/toelichtingen verstrekt, maar nagelaten de reeds bestaande rapportage(s) over ecologisch onderzoek mee te sturen. Verzoekers geven aan dat dit voor hun een essentiële tekortkoming in de informatie betreft.

De commissie stelt vast dat verzoekers inderdaad op grond van de Wob verschillende documenten hebben opgevraagd en dat het niet verstrekte rapport dat van groot belang was bij de kapmelding voor het eerste deel van de kap aan de Peesterstraat dateert van 20 februari 2017. Die datum ligt voor het indienen van het Wob-verzoek. Als gevolg hiervan had het college in het Wob-besluit aandacht moeten besteden aan die rapportage. Daartegenover staat echter dat verzoekers tegen het niet verstrekken van de rapportage (tegen het Wob-besluit) bezwaar hadden kunnen maken. Uit het dossier blijkt niet dat zij dit hebben gedaan. Het rapport van het aanvullende ecologisch onderzoek dateert van latere datum, waardoor het college die rapportage niet op basis van het Wob-verzoek hoeft te verstrekken (de Wob ziet niet op in de toekomst vervaardigde documenten). Het vorenstaande betekent echter niet dat het college de rapportages niet hoeft te verstrekken. Ook wanneer er geen juridische verplichting tot het verstrekken van bepaalde informatie bestaat, kan het niet verstrekken van bepaalde informatie er toe leiden dat een bestuursorgaan onbehoorlijk handelt.

Eén van de kernwaarden van behoorlijk overheidsoptreden is gelegen in het open en duidelijk communiceren en verstrekken van informatie (behoorlijkheidsnorm: *goede informatieverstrekking*). De Ombudscommissie toetst het handelen van de gemeente Noordenveld in dit geval ook aan twee belangrijke normen, te weten de vereisten van transparantie en een goede informatieverstrekking. Het vereiste van transparantie houdt in dat de overheid open en voorspelbaar is in haar handelen, zodat het voor de burger duidelijk is waarom de overheid bepaalde dingen doet. Dit brengt mee dat de overheid tijdig duidelijke informatie aan de burger verstrekt. Dit impliceert dat een overheidsinstantie richting de burger helder is in haar handelen, waarbij de overheidsinstantie dient te beseffen dat de burger in de handelwijze van de overheidsinstantie iets anders kan waarnemen dan bedoeld door de instantie. Het is dan ook zaak dat de overheidsinstantie de burger ook zelf informeert over de stappen die zij zet. De overheid is verplicht de burger gevraagd en ongevraagd alle informatie te geven over handelingen en besluiten die de belangen van de burger kunnen raken. Zij is daarbij servicegericht en stelt zich actief op om de informatie die van belang is tijdig op eigen initiatief te geven.

De Ombudscommissie is van mening dat van het bovenstaande niet altijd sprake is geweest. Een belangrijk voorbeeld hiervan is de uitvoering van het compensatieplan. Op basis van dit plan moet ten aanzien van de locatie Oosterveld een drietal maatregelen worden getroffen, te weten het verwijderen van een sparrenbosje, de aanleg van houtwallen en het herstellen van zandpaden. Deze maatregelen zouden in de eerste fase en wel vóór het bouwrijp maken van het gebied worden uitgevoerd. Dat is echter niet gebeurd. De economische crisis heeft ervoor gezorgd dat het gebied niet meer in één keer, maar gefaseerd bouwrijp zal worden gemaakt. Daartoe heeft de gemeenteraad op 20 april 2016 besloten. De reden voor het gefaseerd bouwrijp maken komen de Ombudscommissie niet onlogisch voor. Integendeel, bij veel planologische ontwikkelingen wordt in fasen gewerkt. Echter had het in dit geval op de weg van de gemeente gelegen hierover richting verzoekers te communiceren. Hetzelfde geldt voor de uitvoering van een aanvullend ecologisch onderzoek. Verzoekers hebben de gemeente hier herhaaldelijk op gewezen, maar kwamen er pas achter dat dit aanvullende onderzoek was uitgevoerd, toen zij een gesprek hadden bij de provincie Drenthe. Naar het oordeel van de Ombudscommissie heeft de gemeente Noordenveld, meer specifiek het college, zich niet actief opgesteld om de juiste informatie tijdig en op eigen initiatief te geven. De commissie concludeert dan ook dat op dit punt (goede informatieverstrekking) sprake is van onbehoorlijk handelen van het college.

Belangenbehartiging

Een drietal behoorlijkheidsnormen die in dit kader ook spelen zijn:

- *bevorderen van actieve deelname door de burger,*
- *redelijkheid:* belangenafweging mag niet onredelijk zijn;
- *goede voorbereiding:* de overheid verwerft actief alle relevante informatie en toetst deze informatie door middel van wederhoor bij de burger.

Verzoekers zijn van mening dat zij door het college niet in staat zijn gesteld de natuur- en landschapswaarden naar behoren te behartigen. In dat kader is van belang dat overheden actieve deelname door de burger dienen te bevorderen. In dat kader moeten zij burgers – waaronder ook verenigingen worden verstaan – serieus nemen en met respect behandelen. Dat betekent in de deze zaak dat het college een actieve deelname door verzoekers dient te bevorderen door hen zoveel mogelijk actief bij haar handelen en bij de totstandkoming en uitvoering van beleid te betrekken. Het betrekken van verzoekers kan in zoverre worden beperkt tot het goed informeren van beide vervenigen, zodat hen duidelijk is wat de gemeenteraad of het college hebben besloten en zodat zij de uitvoering kunnen volgen en daarbij in juridische procedures op eventuele fouten kunnen wijzen. Bovendien dient de overheid (het college) actief alle relevante informatie te verzamelen en deze bij de burger te toetsen om vervolgens de verschillende belangen af te wegen en een weloverwogen beslissing te nemen. De commissie merkt wel op dat wanneer de gemeenteraad of het college een besluit heeft genomen door of namens het bevoegde bestuursorgaan niet meer met burgers op inhoudelijke argumenten hoeft te worden ingegaan, tenzij deze argumenten worden aangebracht in een over dat besluit te voeren juridische procedure. In die procedure kan de burger zijn of haar standpunten uiteen zetten en de gemeente de keuze voor haar besluit verdedigen. Wanneer burgers de gemeente alsnog benaderen en proberen de inhoudelijke discussie te heropenen, kan de gemeente het verzoek voor kennisgeving aannemen. Op die manier wordt voorkomen dat burgers en de gemeente jarenlang inhoudelijk over een bepaald besluit in gesprek zijn.

Mede gelet op hetgeen de commissie reeds heeft overwogen ten aanzien van een goede informatieverstrekking, is zij van oordeel dat het college zich op dit punt niet behoorlijk jegens verzoekers heeft gedragen.

Het wegnemen van rechtszekerheid

Verzoekers stellen zich voorts op het standpunt dat de fasering op zich een toekomstige onzekerheid is. De genoemde handelingen achten zij dan ook in strijd met het beginsel van rechtszekerheid.

Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd. Dit vereiste impliceert dat een bestuursorgaan de gewekte verwachtingen over het tijdstip van afhandelen van een besluit, verzoek of klacht dient te honoreren. Indien dit niet mogelijk is en burgers daar geen nadeel van ondervinden, kan worden volstaan met het in kennis stellen van de belanghebbenden en het aangeven wanneer afhandeling alsnog zal plaatsvinden.

De Ombudscommissie overweegt dat het in fasen uitvoeren van een planologische ontwikkeling en/of een bepaald bouwproject gebruikelijk is en niet tot gevolg heeft dat door de fasering rechtszekerheid wordt weggenomen. In zoverre is de klacht op dit punt ongegrond.

Bij het fasegewijs bouwrijp en woonrijp maken en fasegewijs uitgeven van kavels is het wel belangrijk om burgers (en dus ook verenigingen) over die verschillende fasen actief te informeren. Het college gaat in haar brief van 14 juli 2017 nader in op het fasegewijs bouwrijp maken van het Oosterveld, het fasegewijs uitgeven en fasegewijs woonrijp maken en de voorgenomen gefaseerde uitvoering van het archeologisch onderzoek. Die informatie had zij, mede gelet op het feit dat verzoekers al vanaf het begin contact zoeken met de gemeente, eerder aan verzoekers kunnen verstrekken.

Vertrouwen van verzoekers in de gemeente

Het vertrouwen van verzoekers in de gemeente Noordenveld is geschaad. Ten aanzien hiervan overweegt de Ombudscommissie als volgt.

De overheid probeert in haar contacten met de burger escalatie te voorkomen of te beperken (behoorlijkheidsnorm: de-escalatie). Communicatievaardigheden en een oplossingsgerichte houding zijn hierbij essentieel. De reactie van de overheid op het gedrag van de burger kan een belangrijke rol spelen bij het al dan niet escaleren van een situatie. Van de overheid mag een professionele opstelling worden verwacht, waarbij alles in het werk wordt gesteld om escalatie te voorkomen en te de-escaleren als het toch tot een escalatie komt. Als de burger onredelijk of onwillig is, dan volstaat de overheid met een gepaste escalatie.

De Ombudscommissie overweegt dat als verzoekers al vanaf het begin graag betrokken willen worden bij de plannen om het Oosterveld te ontwikkelen, het beter is om escalatie te voorkomen. Het college heeft tijdens de interne klachtprocedure een brief met nadere uitleg over een drietal onderwerpen naar betrokkenen gestuurd. Een dergelijke handelswijze kan de-escalierend werken. Het college had escalatie deels kunnen voorkomen door verzoekers eerder duidelijk te informeren. Tussen verzoekers en de gemeenten zijn regelmatig contacten geweest. De commissie is van mening dat het beter zou zijn geweest om verzoekers bijvoorbeeld op de hoogte te stellen van de voorgenomen fasering en het rapport van het aanvullende ecologisch onderzoek. Hierbij merkt de commissie wel op dat het voorgaande niet betekent dat het college verzoekers altijd in de gelegenheid moet stellen om te reageren. Het op bepaalde momenten luisteren naar hetgeen de burger te zeggen heeft en in dit kader verstrekken van bijvoorbeeld een aanvullende rapportage had naar het oordeel van de commissie wel de-escalierend kunnen werken. De klacht is op dit punt ook gegrond.

3. Aanbevelingen als bedoeld in artikel 9:27, lid 3, Awb

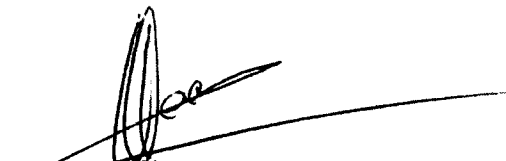
Op basis van het voorgaande doet de commissie de volgende aanbevelingen aan uw college.

1. betrek burgers bij planologische ontwikkelingen door hun helder, tijdig en ook pro-actief te informeren, zodat voor burgers duidelijk is waarom uw college bepaalde dingen doet;
2. ga wanneer een besluit is genomen niet meer inhoudelijk met burgers in gesprek over dat besluit, tenzij omtrent dat besluit een juridische procedure wordt gevoerd. Indien burgers de gemeente alsnog benaderen en proberen de inhoudelijke discussie te heropenen, neem dan het verzoek voor kennisgeving aan. Op die manier wordt voorkomen dat uw college jarenlang inhoudelijk over een bepaald besluit in gesprek is;
3. zorg voor een betere inbedding van de interne klachtprocedure door:
  - a. een klacht in beginsel altijd eerst intern te behandelen en daarbij een duidelijke afdoeningsbrief naar klagers te sturen waarbij de bevindingen, het oordeel en eventuele conclusies van de interne klachtprocedure worden medegedeeld;
  - b. ten behoeve van behandeling van de klacht een helder klachtdossier op te stellen.

Namens de Ombudscommissie,

Mr. S.H. Spoormans,
Voorzitter.

Mr. C. Veen,
Secretaris.

Bijlage

Verlag van de hoorzitting van de Ombudscommissie, gehouden op woensdag 13 december 2017.

Onderwerp: het verzoekschrift van verzoekers van ...

Aanwezig: Ombudscommissie
De heer mr. S.H. Spoomans, voorzitter
De heer mr. R. Orié, lid
Mevrouw J. Wiersma-Veenhoven, lid
Mevrouw mr. C. Veen, secretariaat

Verzoekers

De heer J. Bosch, verzoeker 1
De heer J. Nijhof, verzoeker 2
De heer W.J. Attema, secretaris bij Natuurlijk Norg 2000

Namens het college

De heer R. Riechelmann, projectleider Oosterveld gemeente Noordenveld

De voorzitter opent de zitting. Hij heet iedereen welkom en licht de procedure toe. Nadat hij de commissieleden heeft voorgesteld geeft hij het woord aan verzoekers om toe te lichten welke gedraging zij het college verwijten.

De heer Bosch geeft aan dat hij namens beide verenigingen het woord voert, overhandigt de secretaris een pleitnotitie en leest deze voor (opmerking van de secretaris: de pleitnota is als bijlage bij dit advies gevoegd en maakt deel uit van het verslag).

De heer Attema krijgt vervolgens het woord. Hij legt eveneens een pleitnotitie over en leest deze voor (opmerking van de secretaris: de pleitnota is als bijlage bij dit advies gevoegd en maakt deel uit van het verslag).

De voorzitter geeft vervolgens het woord aan de heer Riechelmann voor een reactie. De heer Riechelmann leest zijn pleitnotitie voor en overhandigt deze daarna aan de secretaris (opmerking van de secretaris: deze pleitnota is eveneens als bijlage bij dit advies gevoegd en maakt deel uit van het verslag).

Mevrouw Wiersma-Veenhoven vraagt verzoekers om een reactie te geven op het standpunt van het college dat verzoekers in hun klacht niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard.

De heer Bosch legt uit dat de feiten die door het college naar voren zijn gebracht onjuist zijn en dat ook de voorlichting over de procedures onjuist en onvolledig is geweest. Hij verwijst naar het verslag dat is opgesteld van het bemiddelingsgesprek dat op 3 mei 2017 heeft plaatsgevonden en geeft aan dat verzoekers het desbetreffende verslag nooit hebben ontvangen. Zij ontvingen slechts de brief van 14 juli 2017 met daarin een reactie van het college op een drietal tijdens het bemiddelings-gesprek besproken punten. Verzoekers kunnen zich niet vinden in de desbetreffende brief.

Mevrouw Wiersma-Veenhoven informeert bij verzoekers of tijdens het bemiddelingsgesprek is toegezegd dat zij een gespreksverslag zouden ontvangen. De heer Nijhof vertelt dat tijdens het bemiddelingsgesprek aan de kant van de gemeente een toezegging is gedaan een drietal onderwerpen nader te bekijken en dat verzoekers een verslag zouden ontvangen. Hij merkt op dat bij het bemiddelingsgesprek verzoekers worden gehoord. Op de vraag van mevrouw Wiersma-Veenhoven of dit één van de klachtonderdelen van verzoekers betreft, antwoordt de heer Bosch dat dit klopt en ook als zodanig staat aangegeven in hun reactie op de brief van 14 juli 2017.

Desgevraagd geven verzoekers aan dat zij in hun klacht ontvankelijk dienen te worden verklaard.

De heer Orié verwijst naar de procedure die verzoekers ten aanzien van het desbetreffende bestemmingsplan hebben gevoerd. Verzoekers geven aan dat de Raad van State in die zaak uitspraak heeft gedaan en het besluit vernietigd, maar de rechtsgevolgen in stand heeft gelaten. Tijdens de

zitting bij de Raad van State heeft de desbetreffende wethouder een aantal toezeggingen gedaan, waaronder een toezegging met betrekking tot het compensatieplan.

De heer Attema geeft aan dat het klopt dat er inmiddels een compensatieplan is, maar dat in de compensatieverordening staat en door de wethouder tijdens de zitting bij de Raad van State is toegezegd dat verzoekers bezwaar konden maken. Die mogelijkheid is hun later door het college ontnomen.

De heer Orië legt uit dat de gemeente Noordenveld het recht om bezwaar te kunnen maken niet zomaar kan intrekken. De mogelijkheid om bezwaar te maken bestaat al dan niet op grond van de wet. De heer Attema reageert hierop door aan te geven dat het gehele proces waarop de gemeente Noordenveld het Oosterveld ontwikkeld, waaronder de toezegging door de wethouder, onzorgvuldig is geweest.

Mevrouw Wiersma-Veenhoven informeert daarop bij verzoekers of de gedraging waar het hen om gaat, de toezegging van de wethouder dat zij bezwaar konden maken betreft. Verzoekers geven aan dat dit klopt en de heer Riechelmann geeft vervolgens aan dat het compensatieplan geen appellabel besluit is. De heer Bosch reageert hierop door aan te geven dat de rechtbank destijds heeft aangegeven dat verzoekers tegen de besluiten (vergunningen) die op basis van het compensatieplan tot stand zouden komen rechtsmiddelen konden aanwenden. De heer Riechelmann geeft aan dat de vraag of verzoekers een rechtsmiddel kunnen aanwenden af hangt van de vraag of op basis van het compensatieplan een appellabel besluit nodig is. De heer Bosch vertelt dat een heel duidelijk onderscheid is gemaakt. Verzoekers konden geen bezwaar maken tegen het aanleggen van de weg, omdat die weg binnen het bestemmingsplan viel. Tegen de persleiding konden zij wel in rechte opkomen, omdat deze leiding buiten het bestemmingsplan viel. Dit was voor de voorzieningenrechter echter onvoldoende om het project stop te zetten. Wel kon dit uiteindelijk een rol spelen in een bodemprocedure.

Ten aanzien van de tekortkomingen rond ecologische aspecten merkt de heer Bosch op dat een ecologisch rapport vereist is, dat de gemeente een quickscan heeft gedaan, maar dat die quickscan geen ecologisch rapport betreft. Hij legt uit dat in het desbetreffende gebied verschillende soorten vleermuizen voorkomen en dat een vergunning niet zomaar mag worden verleend zonder dat in het gebied onderzoek is gedaan. Op dit punt is het college volgens verzoekers eveneens tekortgeschoten. Het college wist dat in het gebied vleermuizen aanwezig zijn. De heer Bosch verwijst naar de tijdsplanning en geeft aan dat op 10 november de formele start is geweest en op 13 november is begonnen met het uitgraven van het tracé. Binnen een paar dagen was het tracé uitgegraven. Dit terwijl de wet een ecologisch rapport vereist.

De heer Orië vraagt aan verzoekers of zij zich ook bij de provincie Drenthe hebben gemeld. De heer Bosch antwoordt dat zij contact hebben gehad met de provincie. Hij merkt op dat de gemeente Noordenveld wat dat betreft in gebreke is gebleven hun actief te informeren. Pas toen zij bij de provincie Drenthe aanklopten verkregen zij de quickscan. Dat rapport hebben zij van de gemeente Noordenveld niet ontvangen. De provincie Drenthe gaf aan dat zij op basis van de aanwezigheid van dat rapport hebben besloten. Het betrof een soort aanwezigheidscheck, de provincie heeft niet inhoudelijk naar de quickscan gekeken. Er is geen verklaring van geen bezwaar afgegeven, omdat een dergelijke verklaring niet nodig was.

Op de vraag van de voorzitter waarom verzoekers de provincie Drenthe niet hebben verzocht om de wet te handhaven, antwoordt de heer Bosch dat verzoekers daar nog niet aan toe zijn gekomen. Door alle nieuwe besluiten die het college heeft genomen en de onderhavige procedure is de provincie bij hun op de achtergrond geraakt. Verzoekers geven aan dat zij procedureel de provincie nog wel zouden kunnen aanspreken.

De heer Bosch vertelt dat op ongeveer 100 meter van het Oosterveld zich een bunker bevindt. De onderzoekers zijn daar bij langsgelopen, terwijl zij wisten dat de baardvleermuis daar zat. Hij geeft aan dat de ontwikkeling van het gebied in fases zal plaatsvinden, maar dat het belangrijk is het totale plaatje te bezien. Het gaat nu om zeven kavels die in de verkoop gaan terwijl archeologisch en ecologisch onderzoek nodig is. Wanneer de gemeente Noordenveld in januari had gezegd dat er nog een ecologisch probleem ligt en dat ze dat gaan oppakken, was dit punt reeds afgerond geweest. Op dit moment speelt het probleem nog steeds. Verzoekers geven aan dat het onzorgvuldig handelen en het gebrek aan rechtszekerheid voor hun een belangrijk punt is.

De heer Riechelmann merkt op dat er inderdaad een quickscan is uitgevoerd, maar dat daaruit bleek dat vervolgonderzoek niet nodig was. Dat was ook het signaal om direct door te pakken voordat er wel een vleermuis in de boom zat. Daarnaast heeft de gemeente niet uit zichzelf allerlei rapporten naar verzoekers op te sturen.

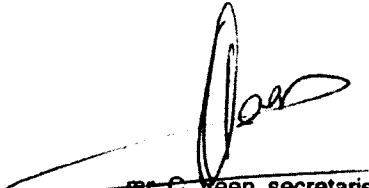
De heer Bosch vertelt dat direct naast het Oosterveld de Vluchtheuvel ligt. Het betreft een oud recreatiepark dat de gemeente Noordenveld ook wil ontwikkelen. In dezelfde week dat voor het Oosterveld de quickscan werd uitgevoerd is op die locatie door een andere ecooloog onderzoek gedaan in verband met de aanwezigheid van de baardvleermuis. De gemeente Noordenveld wist dat dit onderzoek moest worden uitgevoerd. Er zijn dan ook twee rapporten die elkaar tegenspreken. Verzoekers zijn van mening dat de gemeente te gemakkelijk over de ecologische aspecten heen stapt, terwijl zij weten dat er vleermuizen aanwezig zijn. In het kader van behoorlijk bestuur kan niet worden volstaan met een licht onderzoek, terwijl een wat zwaarder onderzoek betere informatie verschaft. Beide rapporten heeft de gemeente Noordenveld in bezit.

De voorzitter geeft aan dat de commissie na sluiting van de zitting de zaak zal nabespreken. Indien de commissie het nodig acht, vraagt zij via haar secretaris de informatie bij verzoekers dan wel de gemeente Noordenveld op.

Mevrouw Wiersma-Veenhoven informeert bij partijen wie het dossier heeft samengesteld. De heer Riechelmann geeft aan dat het dossier is samengesteld door de gemeente. Op de vraag van mevrouw Wiersma-Veenhoven of verzoekers het dossier ook hebben ontvangen, antwoorden verzoekers ontkennend. Desgevraagd geeft de heer Riechelmann aan dat van het bemiddelingsgesprek inderdaad een verslag is opgesteld. Mevrouw Wiersma-Veenhoven vraagt vervolgens aan verzoekers of zij het gespreksverslag van het bemiddelingsgesprek hebben ontvangen. De heer Bosch antwoordt dat dit niet het geval is. De heer Riechelmann reageert hierop door aan te geven dat vanavond de klacht van 10 april 2017 wordt behandeld en dat het niet hebben ontvangen van het gespreksverslag een eventuele nieuwe klacht betreft.

De voorzitter constateert dat de commissie verder geen vragen heeft. Hij bedankt alle aanwezigen voor hun toelichting en sluit de hoorzitting.

mr. S.H. Spoormans, voorzitter

mr. C. Veen, secretaris